

Дефініція в житті

Володимир Ліпкан

В шаленім вирії подій,
У круговерті тій нещадній,
Вершать нам букви бал із мрій
Бо ми є центр — не другорядні.

Ми зміст у слова визначаємо,
Бо вартість достеменно знаємо.
Кліше, шаблони, мовні трафарети —
Не може мова жити під багнетом.

Не може мова в тіні розвиватись,
На волі і свободі має вщерть купатись!
Вона — відкрита і жива система,
Її наповнюють нові лексеми.

Життя буремне голосно вирує,
І зваблює, відштовхує, чатує,
Воно само собою протікає:
Це для людини визначення сутність має.

Ми хочемо усе дефінувати,
Для нас так зручно: ліпше спати.
Коли ми щось не розуміємо,
То божеволіємо, шаленіємо.

Нам визначення треба всьому дати,
Тоді спокійні, можна далі осягати.
Без дефініцій людство б зупинилось,
На роздоріжжі прірви опинилось.

Тож в мене виникає глючне запитання:
Життя живемо для дефінування?
Ми хочемо все визначити в себе в голові,
І суть пізнати, щоб свідомо жити на землі?

Без знань себе не можемо пізнати?
А як то: самість відчувати,

Як визначити нам поняття Щастя і Добра,
Кохання, Почуттів та взагалі Життя?

Життя в науку ми перетворили,
Напевно поспіхом збурили.
Не все наш розум може визначати,
Потрібно жити й вартість власну цінувати.

Живіть, кохайте чуйно, гостро відчувайте,
Занурюйтесь в душі глибини і світ любіть,
З добром у серці і щасливо вік свій проживайте,
А дефініції ... без остраху віднині геть женіть!

Без лячності, подалі в небокраї,
Не заважали щоб докучливо життю.
А там — тих дефініцій недоладні зграї,
У словниках напишуть про нову статтю.

Тож не женіться світ весь *визначати*
І мозок в ладні категорії складати.
В одвічних прагненні тотально все дефінувати
Ми можемо добратися до змісту втрати,
Поняття ж цілковиту справність потребує,
Воно лише в науці цінне, там хай і існує!

Напівімла, густі тумани і щасливі зорі,
Обмани, величне кохання й радість — неозорі!
Журба, удача і відрада, почуття,
Життя — не визначення поняття!

11.12.2024